

Dr hab. Telka Lucyna
Prof. nadzw. Uniwersytet Łódzki
Katedra Pedagogiki Społecznej

Ustawa o opiece nad dzieckiem do lat 3, projekt z dnia 18 maja 2010, stanowi ważny krok w określeniu zasad w tworzeniu i funkcjonowaniu, głównie, placówek, w których może przebywać małe dziecko.

Przedmiotem zainteresowania ustawy są przede wszystkim dorośli, ci którzy pracują w żłobku, ci którzy założą klubik dziecięcy lub zostaną nianią. Wskazuje to, że brakuje równowagi w podjęciu spraw dziecka w ustawie. Ten niedostatek widoczny jest przede wszystkim w tych momentach Ustawy, w których mowa jest o:

- statucie placówki;
- jakości pracy, a w szczególności właściwej jakości pracy;
- standardach;
- pracy wychowawczo-dydaktycznej;
- zajęciach zabawowych z elementami edukacji;
- zajęciach metodyczno-dydaktycznych.

Terminy te pozostają w Ustawie puste. A w nich właśnie mogą wyrażać się kwestie dotyczące dziecka i troski o jakość pracy na jego rzecz.

Pojęcia takie, jak praca wychowawczo-dydaktyczna, zajęcia zabawowe z elementami edukacji, zajęcia metodyczno-dydaktyczne nie istnieją w języku współczesnej nauki dotyczącej dziecka do 3 roku życia. Stawiają Polskę „tyłem” do Europy. Dodać też trzeba, bo to jest niezwykle istotne, że pojęcia te nie istnieją w koncepcjach pedagogicznych stosowanych w praktyce w placówkach dla dziecka do 3 roku życia, na przykład we Francji, w Niemczech, we Włoszech, na Węgrzech. Koncepcje pedagogiczne tam stosowane wyraźnie nawiązują do niedyrektywnych nurtów wychowania, które podkreślają szacunek dla dziecka urzeczywistniany w każdym działaniu wychowawczym dorosłego a nie w postulatach wyrażanych językiem powinno się, trzeba.

Zatem ważne jest wskazanie w Ustawie konieczności/obowiązku opracowania przez cały zespół pedagogiczny placówki (dyrekcję i personel pedagogiczny) dokumentu, w którym wyrażą realizowaną przez siebie koncepcję pedagogiczną, spójną z dorobkiem nauki, dotyczącym małego dziecka przebywającego w warunkach wychowania zbiorowego.

Nie może być to statut czy regulamin, bowiem chodzi o dokument, który sprzyja refleksji nad działaniem wychowawczym. Warunki takie spełnia na przykład projekt pedagogiczny.

Z poważaniem Lucyna Telka